

عنوان مقاله:

بررسی رابطه احساس تنهایی با قدری در دانش آموزان متوسطه دوم شهر اهر

محل انتشار:

نوزدهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندها:

فریبا محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، مدیر مدرسه، اهر، ایران

کیوان صفری - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، کارشناس اموال اداره، اهر، ایران

رباب شاکری - کارشناسی علوم اقتصاد نظری، مدیر مدرسه، اهر، ایران

سیما صفری - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، آموزگار ابتدایی، اهر، ایران

اباسلط پورحسن - کارشناسی جغرافیا، آموزگار ابتدایی، اهر، ایران

آرش شهبازیان - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، آموزگار ابتدایی، اهر، ایران

خلاصه مقاله:

قداری در سراسر جهان به عنوان یک مشکل عمومی و شایع در مدارس شناخته شده است. لذا، پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه احساس تنهایی با مولفه های قدری در دانش آموزان انجام شد. روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان مشغول به تحصیل مدارس متوسطه دوم شهر اهر در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بود که بر اساس جدول کرجی و مورگان ۳۰۰ نفر از آن ها با روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از مقیاس احساس تنهایی راسل و همکاران (۱۹۸۰) و مقیاس قدری ایلی نویز (۲۰۰۱) استفاده گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار اس بی اس اس ۲۶ و آزمون آماری همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین احساس تنهایی با تمامی مولفه های قدری رابطه مثبت معنادار وجود داشت که بیشترین مقدار رابطه مربوط به مولفه قربانی بود ($P < 0.01$). بر اساس نتایج حاضر، در هرگونه برنامه های آموزشی و پژوهشی باید به کاهش احساس تنهایی و قدری دانش آموزان توجه ویژه داشت.

کلمات کلیدی:

احساس تنهایی؛ قدری؛ دانش آموزان

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1994054>

